

॥ ८ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ पर्याप्तः समर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अरिं निर्विघ्नं ॥ २१ ॥ २२ ॥ पुरुषेण मर्त्येन ॥ २३ ॥ २४ ॥

प्रदीप्तमिव चाकाशं दृष्ट्वा भीमो न्यमीलयत् ॥ आवभाषे च हनुमान् भीमसेनं स्मयन्निव ॥ ८ ॥ एतावदिह शक्तस्त्वं द्रष्टुं रूपं ममानघ ॥ वर्धेह चाप्यतो भूयो यावन्मेम
नसि स्थितं ॥ भीमशत्रुषु चात्यर्थं वर्धते मूर्तिरोजसा ॥ ९ ॥ वैशंपायन उवाच तदद्भुतं महारौद्रं विध्य पर्वतसन्निभं ॥ दृष्ट्वा हनुमतो वर्ष्मसंभ्रांतः पवनात्म
जः ॥ १० ॥ प्रत्युवाच ततो भीमः संप्रदृष्टुं तनूरुहः ॥ कृतांजलि रदीनात्मा हनुमतं तव स्थितं ॥ ११ ॥ दृष्टं प्रमाणं विपुलं शरीरस्य स्यते विभो ॥ संहरस्व महावीर्य
स्वयमात्मानमात्मना ॥ १२ ॥ नहि शक्नोमि त्वां दृष्टुं दिवाकरमिवोदितं ॥ अप्रमेयमना धृष्यं मे नाकमिव पर्वतं ॥ १३ ॥ विस्मयश्चैव मे वीरसुमहान् मनसोद्य वै ॥ य
द्रामस्त्वयि पार्श्वे स्वयं रावणमभ्यगात् ॥ १४ ॥ त्वमेव शक्तस्तं लंकां सुयोधां सहवाहनां ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्य विनाशयितुं मंजसा ॥ १५ ॥ नहि ते किंचिदप्रा
प्यं मारुतात्मजविद्यते ॥ तव नैकस्य पर्याप्तो रावणः सगणो युधि ॥ १६ ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्तस्तु भीमेन हनुमान् प्लवगोत्तमः ॥ प्रत्युवाच ततो वाक्यं
स्निग्धगंभीरयागिरा ॥ १७ ॥ हनुमानुवाच एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत ॥ भीमसेन न पर्याप्तो ममासौ राक्षसाधमः ॥ १८ ॥ मया तु निहते तस्मि
न रावणे लोककंठके ॥ कीर्तिर्न श्येद्राघवस्य तत एतदुपेक्षितं ॥ १९ ॥ तेन वीरेण तं हत्वा सगणं राक्षसाधमं ॥ आनीता स्वपुरं सीता कीर्तिं श्राल्यापितानृषु ॥ २० ॥
तद्गच्छ विपुलप्रज्ञभ्रातुः प्रियहितेरतः ॥ अरिं द्रुक्षेम मध्वानं वायुना परिरक्षितः ॥ २१ ॥ एष पंथाः कुरु श्रेष्ठ सौगंधिकवनायते ॥ द्रक्ष्यसे धनदोद्यानं रक्षितं यक्ष
राक्षसैः ॥ २२ ॥ न च तेतरसाकार्यः कुसुमावचयः स्वयं ॥ देवतानि हि मान्यानि पुरुषेण विशेषतः ॥ २३ ॥ बलिहो मनमस्कारैर्मत्रैश्च भरतर्षभ ॥ देवतानि प्रसा
दं हि भक्त्या कुर्वति भारत ॥ २४ ॥ माता तसाहं संकार्षीः स्वधर्मपरिपालय ॥ स्वधर्मस्यः परं धर्मं बुध्यस्व गमय स्वच ॥ २५ ॥ नहि धर्मम विज्ञाय दृढाननुपसेव्य च ॥
धर्मार्थैर्वेदितुं शक्यौ बृहस्पतिसमैरपि ॥ २६ ॥ अधर्मो यत्र धर्मोऽस्थो धर्मश्चाधर्मसंज्ञितः ॥ स विज्ञेयो विभागे न यत्र मृत्युं त्यबुद्धयः ॥ २७ ॥ आचारसंभवो धर्मो ध
र्मवेदाः प्रतिष्ठिताः ॥ वेदैर्यज्ञाः समुत्पन्ना यज्ञैर्देवाः प्रतिष्ठिताः ॥ २८ ॥ वेदाचारविधानोक्तैर्यज्ञैर्धार्थ्यं ति देवताः ॥ बृहस्पत्युशनः प्रोक्तैर्नयैर्धार्थ्यं ति मानवाः ॥ २९ ॥
गमय स्वबोधपूर्वकमनुष्ठितं स्वार्थेण च ॥ २५ ॥ २६ ॥ दुर्जनवधोऽधर्मोऽपि धर्म एव परोपधातकं सत्यं धर्मोऽपि अधर्म एव ॥ २७ ॥ आचारः शौचादित्येन धर्मः प्राप्यते ततो वेदाधिगमस्ततो यज्ञानुष्ठानंततो दे
वताप्रसाद इत्यर्थः ॥ २८ ॥ वेदेति यज्ञैर्देवानां नीत्यामनुष्याणां च स्थितिरित्यर्थः ॥ २९ ॥